

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Vulcănești, (jud. I. Botezatu)  
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud: G. Colev, L. Caraianu, Șt. Starciuc)

## ÎNCHEIERE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
Judecători

Oleg Sternioală  
Iurie Bejenaru  
Mariana Pitic

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Ionesco Gheorghe și Ionesco Ludmila,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ionesco Gheorghe și Ionesco Ludmila împotriva lui Ciolac Gheorghe și Ciolac Valentina cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 18 ianuarie 2018 a Curții de Apel Comrat,

### c o n s t a t ă

La 01 noiembrie 2016 Ionesco Gheorghe și Ionesco Ludmila s-au adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Ciolac Valentina și Ciolac Gheorghe solicitând încasarea în mod solidar de la pârâți a datoriei în sumă de 94250 de lei și a cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat în mărime de 2827,50 de lei.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că întru executarea contractului de împrumut a mijloacelor bănești nr. 1 din 10.11.2009, de la persoane fizice, au transmis cu împrumut ÎI ”Ciolac Valentina” suma de 100000 de lei, cu o dobândă lunară pe un termen nedeterminat de 2,700 %. La 01.01.2012 contractul de împrumut a mijloacelor bănești susmenționat, a fost încheiat din nou pe un termen nedeterminat fără calcularea dobânzii la împrumut.

Au invocat reclamanții că, ca garant al executării tuturor obligațiilor ÎI ”Ciolac Valentina”, prevăzute în contractele de împrumut de la persoane fizice nr. 1 din 10.11.2009 și din 01.01.2012 a fost cet. Ciolac Gheorghe, care este soțul Valentinei Ciolac.

Au susținut reclamanții că faptul transmiterii mijloacelor bănești ÎI ”Ciolac Valentina” conform contractelor de împrumut a mijloacelor bănești de la persoanele fizice a fost confirmat prin: chitanța la dispoziția de încasare nr. 1 din 10.11.2009; borderoul de primire a dobânzii de la debitor; prin recipisele din 17.03.2010 a directorului Toporaș G. și a contabilului-șef ai ÎI ”Biriuză-Toporaș” - G. Calciu și a directorului ÎI ”Ciolac Valentina” din 25.04.2011.

Au relatat reclamanții că în conformitate cu pct. 1 al Contractului de împrumut a mijloacelor bănești de la persoanele fizice din 01.01.2012, împrumutul trebuie să

restituie creditorului suma solicitată în termen de 90 zile din momentul înaintării solicitării în formă scrisă. La 13.03.2013 reclamanții în baza contractului privind cesiunea de creanță nr. 01/C2C, au transmis dreptul de a solicita datoria agenției de colectare ÎM ”Global Credit Solutions” SRL, care le-a transmis suma de 5750 de lei, încasată de la ÎI ”Ciolac Valentina”. Astfel, datoria de bază care urmează a fi restituită de către ÎI ”Ciolac Valentina” constituie suma de 94250 de lei.

Au precizat reclamanții că la 06 iunie 2014 au înaintat Judecătorei Vulcănești cerere de chemare în judecată privind încasarea de la ÎI ”Ciolac Valentina” a datoriei în suma de 100000 lei. Prin hotărârea din 30.05.2015 a Curții de Apel Comrat, în privința ÎI ”Ciolac Valentina” a fost intentată procedura de insolabilitate și a fost dispusă inițierea procedurii simplificate a falimentului. Reclamanții au fost recunoscuți ca creditori ai ÎI ”Ciolac Valentina” și datoria în sumă de 94250 de lei a fost inclusă în tabelul creanțelor creditorilor acestei întreprinderi. Prin încheierea din 02 martie 2016 a judecătorei Vulcănești, procedura intentată în cauza civilă la cererea reclamanților cu privire la încasarea de la ÎI ”Ciolac Valentina” a datoriei, a fost încetată în legătura cu faptul că, prin încheierea din 21.09.2015 a Curții de Apel Comrat, a fost încetată procedura de insolabilitate, obligațiile neexecutate au fost recunoscute ca fiind stinse.

Au mai indicat reclamanții că s-au adresat Procuraturii Vulcănești, care le-a comunicat că sunt în drept să se adreseze cu cerere de chemare în judecată și că conducătorul întreprinderii individuale poartă răspundere nelimitată pentru obligațiile acesteia cu întreg patrimoniu al său.

Au susținut reclamanții că au respectat procedura prealabilă și au expediat în adresa părților, de nenumărate ori, solicitări în formă scrisă cu privire la restituirea datoriei în suma de 94250 de lei care, au fost lăsate fără răspuns.

Prin hotărârea din 07 septembrie 2017 a Judecătorei Comrat, sediul Vulcănești, a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de Ionesco Gheorghe și Ionesco Ludmila împotriva lui Ciolac Gheorghe și Ciolac Valentina cu privire la încasarea datoriei, ca fiind nefondată.

Prin decizia din 18 ianuarie 2018 a Curții de Apel Comrat a fost respins apelul depus de Ionesco Gheorghe și Ionesco Ludmila și a fost menținută hotărârea din 07 septembrie 2017 a Judecătorei Comrat, sediul Vulcănești.

Pentru a concluziona astfel instanța de apel a reținut că, la materialele dosarului lipsesc probe ce ar confirma faptul că Ciolac Valentina ca fondator și conducător al ÎI ”Ciolac Valentina”, a fost trasă la răspundere subsidiară la suma creanțelor creditoriale validate în cadrul procesului de insolabilitate intentat în privința ÎI ”Ciolac Valentina”.

La 27 ianuarie 2018, conform plicului poștal (f.d. 3, vol. II), Ionesco Gheorghe și Ionesco Ludmila, au declarat recurs împotriva deciziei din 18 ianuarie 2018 a Curții de Apel Comrat, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii, precum și încasarea cheltuielilor de judecată suportate sub formă de taxă de stat la depunere cererii de apel și de recurs.

În motivarea recursului s-a invocat că au fost aplicate eronat normele dreptului material, deoarece nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Susțin recurenții că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele cauzei care au o importanță majoră pentru soluționarea corectă și profundă a pricinii,

nu au fost dovedite circumstanțele considerate de prima instanță, ca fiind stabilite și concluziile instanței de apel, expuse în decizie, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Comrat a fost pronunțată la 18 ianuarie 2018. Conform materialelor cauzei, decizia instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 13 februarie 2018 și recepționată de către recurenți la data de 19 februarie 2018. Recursul declarat la data de 27 ianuarie 2018 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ionesco Gheorghe și Ionesco Ludmila, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ionesco Gheorghe și Ionesco Ludmila, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe,

suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Ionesco Gheorghe și Ionesco Ludmila, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

#### d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ionesco Gheorghe și Ionesco Ludmila împotriva deciziei din 18 ianuarie 2018 a Curții de Apel Comrat.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecători:

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic